

РЕШЕНИЕ

№ 27599

гр. София, 09.07.2026 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 64 състав, в публично заседание на 09.06.2026 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Калинка Илиева

при участието на секретаря Розалия Радева, като разгледа дело номер **10155** по описа за **2025** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 145-178 от Административно-процесуалния кодекс (АПК) във връзка с чл. 10а от Закона за чужденците в Република Б..

Образувано е по жалба на следните сирийски граждани

Д. А. Х., родена на 23.9.1996 г.,

Р. А. Д., родена на 25.1.2019 г.,

А. А. Д., родена на 12.9.2021 г.,

С. А. Д., роден на 9.9.2021 г. и

М. А. М., роден на 1.1.1950 г.

срещу отказ за виза от 8.9.2025 г., издадени от завеждащия консулска служба към Посолството на Република Б. в А., Кралство Й..

Жалбоподателите твърдят, че с решение № 2919/20.2.2024 г. на Д. А. М. е предоставен хуманитарин статут, след което намира работа като каменоделец в „А.М.И.“ ООД, ЕИК[ЕИК], където продължава да работи, на безсрочен трудов договор и има регистрация с постоянен и настоящ адрес в [населено място], както и медицинска застраховка за чужденци. Намеренията му са трайно да се установи на територията на страната, както и да се събере със семейството си – съпругата, трите му деца и неговия баща.

Твърди, че оспореното решение противоречи на чл. 8, ал. 9 от ЗУБ, съгласно който за бежанци се смятат и членовете на семейството, при условие, че не са налице пречките, а са налице предпоставките, предвидени там, които условия твърди, че са налице.

Отказът противоречи на директива 2003/86/ЕО на Съвета от 22 септември 2003 г. относно събиране на семейството. Отказът противоречи и на Хартата за основните права на Европейския

съюз, уреждащи правото на встъпване в брак и правото на създаване на семейство и които следва да асе гарантират от националните закони. Отказите противоречат и на чл. 8 от Европейската конвенция по правата на човека.

Ответникът – завеждащият консулска служба към Посолството на Република Б. в А., Кралство Й., не взе становище по жалбата.

Съдът, като взе предвид становищата на страните и представените доказателства, намира следното:

Жалбоподателите са подали заявление за виза, на 8.5.2025 г.

Оспорените актове /5 бр./ съдържат идентични мотиви, а именно – че кандидатът не предоставя обосновка за целта и условията на планирания престой. В графата „допълнителни забележки“ е посочено основание – чл. 10, ал. 1, т. 17 ЗЧРБ, а именно – че в рамките на съгласувателната процедура е придобита информация, вкл. и от други държави членки, въз основа на които може да се направи обоснования извод, че целта на влизането е да се използва страната като транзитен пункт към държави от З. Европа, където да направят опит да кандидатства за статут на временна закрила.

По допустимостта на жалбите. Подадени са в срока по чл.149, ал.1 АПК, от лице, адресат на оспорения акт, подлежащ на съдебен контрол, с право и интерес от оспорването му, с оглед на което са допустими.

Обжалваните административни актове са издадени от компетентен орган, съгласно чл. 9г ЗЧРБ, видно от заповед № 95-00-26/16.1.2025 г. на министъра на външните работи, в предвидената в закона писмена форма.

Те са издадени по формуляр съгласно чл. 34, ал. 1 от Наредбата за условията и реда за издаване на визи и определяне на визовия режим (НУРИВОВР - приета с ПМС № 198 от 11.07.2011 г., обн., ДВ, бр. 55 от 19.07.2011 г., в сила от 4.08.2011 г.), съгласно който в случаите на отказ за издаване на виза на някое от основанията по чл. 10 от ЗЧРБ се съставя формуляр в два екземпляра по образец съгласно приложение № 7, който се подписва от ръководителя на дипломатическото или консулското представителство или от упълномощено от него длъжностно лице. Те съдържат всички реквизити, отразени в Приложение № 7 към чл. 34, ал. 1 от НУРИВОВР, изискуеми и съгласно общите правила, визирани в чл. 59, ал. 1 и ал. 2 от АПК (вж. в този смисъл решение № 2087/22.02.2024 г. по адм. д. 7021/2023 г. на ВАС и др.).

Съдът приема, че оспорените откази не отговарят на изискването за мотивировка. Не са посочени конкретни фактически основания, относими към визираната законова разпоредба.

Същевременно е представено писмо от 11.7.2025 г. от заместник председателя на ДАНС до директора на дирекция „К. отношения“, МВнР, в което се визират други апликанти – сирийски граждани с предоставен хуманитарен статут. В писмото се сочи, че от ДП А. е потвърдена информация от представители на Германската федерална полиция за тенденция за злоупотреби с издадени български дългосрочни визи на сирийски граждани. Веднага след получаване на визите те използват полет с прекачване до Г.. При пристигане на немското легище, в периода между отвеждането от самолета до паспортна проверка унищожават паспортите си и се явяват само със сирийска лична карта, като декларират желание за получаване на статут в Г.. Другата възможност е като преминават по суша по посока Г., през А. или Ч.. При проверката на граница служителите намират неунищожени паспорти с издадена българска виза Д. В някои от случаите паспортите се задържат от посредник, който пътува в същото превозно средство и който не подлежи на обиск.

При пристигане на сирийските граждани по въздух е трудно идентифицирането, тъй като биометричните данни, подадени при искания за визи не се споделят в ШИС. Сирийските

граждани умишлено променят една или няколко букви. Тези граждани, които искат пребиваване в страната и събиране на семейство, нямат осигурени жилище, здравни осигуровки, средства за издръжка и т.н.

Настоящият състав намира, че посоченото писмо на ДАНС не може да се приеме като част от мотивите на процесните оспорени актове за отказ. Това е така, доколкото това писмо не визира сирийските граждани, които са страни по настоящето дело. На следващо място, писмото описва два начина за злоупотреба с издадени визи от българските власти с оглед установяване на територията на Г.. Но не може да се направи извод дали и доколко са налице конкретни факти, при наличието на които да би могло да се направи извод в тази посока, в процесния случай. Нещо повече – представените по това делото доказателства, ако биха били обсъдени от ответника, най-малкото биха разколебали подобен извод, а именно – предсатвени са доказателства за сключен трудов договор, наличие на договор за наем, застраховки от лицето, на което е предоставен хуманитарен статут.

Предвид така установеното настоящият състав намира, че не са спазени изискванията на чл. 59, ал. 1, т. 4 АПК за посочване на фактическите и правните основания за издаване на отказа.

Липсата на конкретни мотиви, свързани с отказа за издаване на виза е абсолютна предпоставка за отмяна на оспорения акт и е съгласно константната практика на Върховния административен Съд (решения по адм. д. № 12160/2018 г. и по адм. д. № 14248/2018 г., както и по-новите - решение № 5661 от 15.05.2020 г. по адм. д. № 120/2020 г. на VII отд. на ВАС, решение № 13290 от 27.10.2020 г. по адм. д. № 122/2020 г., Решение № 15639 от 16.12.2020 г. на ВАС по адм. д. № 6889/2020 г., Решение № 14956 от 3.12.2020 г. на ВАС по адм. д. № 6311/2020 г., Решение № 15518 от 15.12.2020 г. на ВАС по адм. д. № 7720/2020 г. на Четвърто отделение).

Изложеното, освен нарушение на формата по смисъла на чл.146, т.2 от АПК, навежда и съществено процесуално нарушение съгласно чл.146, т.3 от АПК, доколкото пречатства правото на защита на засегнатите лица да разберат мотивите на засягащия ги негативен акт, респ. да организират защитата си срещу него. Съществено процесуално нарушение е, че не са събрани и обсъдени всички относими доказателства, при наличието на каквото евентуално би се стигнало до изводи, различни от настоящите.

В този смисъл е и разпоредбата на чл. 34, ал. 1 от Наредбата за условията и реда за издаване на визи и определяне на визовия режим (Наредбата), в която изрично е регламентирано нормативното изискване за мотивиране на отказа.

По изложените съображения съдът намира, че оспореният отказ следва да бъде отменен, а преписката – върната за разглеждане на заявленията за издаване на виза, като се съобразят мотивите на това решение.

При този изход на спора и на основание чл.143, ал.1 от АПК жалбоподателят има право на разноски, като са представени доказателства за такива в размер на 50 лв. Водим от горното, Административен Съд С. – град, Първо отделение, 64-ти състав,

Р Е Ш И:

ОТМЕНЯ, по жалба на следните сирийски граждани:

Д. А. Х., родена на 23.9.1996 г.,

Р. А. Д., родена на 25.1.2019 г.,

А. А. Д., родена на 12.9.2021 г.,

С. А. Д., роден на 9.9.2021 г. и

М. А. М., роден на 1.1.1950 г.

откази за издаване на виза от 8.9.2025 г., издадени от завеждащия консулска служба към Посолството на Република Б. в А., Кралство Й..

ВРЪЩА преписките на завеждащия консулска служба към Посолството на Република Б. в А., Кралство Й. за постановяване на нови актове съобразно мотивите на това решение.

Решението подлежи на обжалване в 14-дневен срок от съобщаването му на страните, с касационна жалба пред Върховния административен съд на Република Б..